

NEȚA (1) sb f

I sg nęta.

Sl stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

To, czym się wabi, nęci ptaki i zwierzęta łowne, przynęta; esca, illicium Cn:

W porównaniu: WysKaz 12 cf Zwrot.

Zwrot: »nęta wabić«: Swiat śidłem ieft który bogáctwy y rofkořzámí/ iákoby nęta ptáká wabi/ aby go nieopátrznego włowił WysKaz 12.

Synonimy: nastroga, ponęta, przynęta, wab.

Cf [NEȚ]

ZZa